

Şairül İslam Yunus Kokan Sözleri 2

– Şairülİslam · 24 Şubat 2019

268) Kömür içinde elmas gibidir her veli, insanlar içinde binler hikmetle gizli; hor görünür, gülünür sanılır bir deli.

269) İhlas ile sıradan ameller olur ibadet, ihlatsız ibadet dahi olur helaket.

270) Ümit kesme Rabbinden! Yüz çevir, kesretten! Tövbe eyle, yürekten! Son nefese ermeden, ölüm sana gelmeden.

271) Aşkın ile ağlıyorum, su olmuşum çağlıyorum, yalnız Sana çağırıyorum, varlığınla gurur duyuyorum.

272) Hilim içindedir ilim.

273) Lütfunla günahlara kördüm, her şeyde Sen'i gördüm, âlimler içinde zalimler gördüm, şol hilim içinde ne büyük ilim gördüm.

274) Ulvi bir hizmet ile meşgul olanı, süfli bir hizmete davet, ne kadar eblehçe bir hareket!

275) Ömrüm güller içinde, güller gönlüm içinde, sırlar sırlar içinde, rüyaların içinde, cevabı bir niçinde.

276) Rabbim ne bildirdiysen hepsi doğru, ne olur uçur bizi Arş'a doğru.

277) Ey zalimler! Ey gafiller! Günahkâr gözlerinizle, gaflet dolu gönlünüzle, Allah'ı göremiyorsunuz diye, O'nu yok mu saydınız? Yoksa O'nu yok mu sandınız?

278) Ey Varlık! Gösterme Darlık!

279) Sen'den gayrı yoktur gerçek varlık, Rabbim gösterme ebeden darlık!

280) Bin ârif gördüm, hepsi suskundu. Bin cahil gördüm, susanı yoktu.

281) Ey reformistler ve ey mealistler! Şunu iyi biliniz: Biz ki ehl-i sünnetiz, hakikati tasdik ve teyit idrakı tahsin ve tecdittir vazifemiz.

282) Müctehidin gayesi odur, olur marziyat-ı ilahi. Mübtedi'nin gayesi odur, olur marziyat-ı insani.

283) Kesretten arındım, sevginle barındım. Ben Sana adandım, kabul et Allah'ım!

284) Kelimeler söz olur, kimi zaman aş olur. Bir taş olur, bir ataş. Yüzde kaş olur, baktığın göz olur. Kor olur, köz olur, aktığın öz olur.

285) Tercihimiz baş olmak, benlikte yok olmak, gözlerde yaş olmak, aşk ile tok olmak, açlığa aş olmak, hedeften sapmayan dosdoğru ok olmak, müttakîne baş olmak.

286) Çağrımız Kur'an'a, akıl ermez durana. Selâm olsun duyana, bu davete uyana, Hakk adını anana, aşkımızla yanana.

287) Hakk âşığı hakikatın elidir, halk nazarında yalnız bir delidir, mum gibi erir, etrafına ışık verir.

288) Hastalık, sıkıntı, musibet olur günahlara kefarete, yahut olur terakkiye alamet. Yeter ki sen güzelce sabret!

289) Diplomayla âlim olunmaz. Para kazanmak için, ilim tahsil olunmaz.

290) Kur'anla dirileceğiz, sünneti bileceğiz. İlim ile hikmet ile, İslâm kokan güller ile, bülbül olup öteceğiz.

291) Rahmet-i Rahman şamil, ahkâm-ı Kur'an ile âmil, görür insan-ı kâmil.

292) Tasavvuf Allah'ı sevmek, Allah için sevmek, Allah için olmayan her ameli ve her sevgiyi Allah için

terk etmektir.

293) İsrâf etme zamanını, sen kalk kıl namazını! Hakk'tan dile amanını! Duyar O niyazını, ne hoş verir cevabını.

294) Siyasetle iştiğal edenler de gerek elbet. Lakin bizim vazifemiz yalnızca diyanet.

295) Dersin: "Dua öner!" Elin başka söyler, dilin başka söyler. Dua sana n'eyler?

296) Yazmadım, yazdırıldı. İman için, İslâm için, gül kokan bülbüller için yüreklere kazdırıldı.

297) Ara dur, hilkatteki gayeyi bul! Hikmet budur, Hakk'a olmak güzel bir kul.

298) İmandır yüreklerin ferahı, kalmaz kimsede mazlumun ahı.

299) Terk edersen şol dünyada ihlası, görürsün ukbada gerçek iflası.

300) Ettin kendine yazık, günah ne kötü azık.

301) Hakk içindir insan aklı, vicdan ki her daim haklı.

302) Vahiy önce gelir ey akıl! Yerinde kullanılmalı nakil.

303) Ey nefsim! Sükut et, abes konuşmayı kes! Rüzgâr ol, hikmet es! Bilemez bizi herkes.

304) Kulaklarda aşk dolu dizeler, dudaklarda aşk kokulu sözcükler. Birdman Father bu dünyayı n'eyler? Muhabbet-i Vedûd bize, ebeden yeter.

305) Şol Yûnus ki ham idi, Hakk ilham eyledi, kulluğa erdirdi, orada aşk önderdi.

306) Âşıklar aşk derler, Hakk deyu dönerler. Onlar bu yolda erler, "Kul ol da gel!" derler.

307) Hakk'tan gelen ferman, tüm dertlere derman.

308) Hakk'tan ilham geldi sadırıma, sadırımdan döküldü satırıma. Aşk dolu sineler hatırına, yazılanlar ikram insanlığa.

309) İman dolu yürek, sarsılmaz dağdır. İman aşk ile kıyamdadır. Âşık ölmedi, aranızdadır, sağdır.

310) Ölüm gelip çatmadan, kalbin son kez atmadan, dön kulluğa! Gel, eyle secde!

311) Yüzde gözdür, olur nur. İmandır gerçek onur.

312) Bir kez geldim dünyaya, âşık oldum Mevla'ya,. Yine gelsem dünyaya, sevdam yalnız Mevla'ya.

313) Haksızlık aksızlıktır, akılsızlıktır. Faniyi bakiye, nârı nura tercihtir, şüphesiz ki ahmaklıktır.

314) Marifetullah dediğin, Hakk'ı hakkıyla tanıyabilmek. İlmin güzelliğindedir, "Bilmiyorum." diyebilmek.

315) Bilmediğini bilmek ilimdir.

316) Allah'ı zikreden asla görmez darlık, Rabbim Sen'den gayrı yoktur gerçek varlık.

317) Tebliğ için iman gerek, ilim gerek, irfan gerek, İlah'a adanmak gerek, Hakk adını anmak gerek, Rabb'e daim tapmak gerek, aşk ile kavrulmak gerek, yakmak için yanmak gerek.

318) Sussam fayda etmiyor, kelimeler yetmiyor, Rabbim Sen'den niyazım, nesl-i Kur'an muradım.

319) Tövbe alma söylemi ve eylemi kiliselerden edildi ithal, yerine iade edilmeli derhal.

320) Kur'an ile sünnetin arasını açmak ve sünneti yok saymak, olur kelime-i şhadetin iki cümlesinden birini yok saymak.

321) Ağlarım oldum mâ-i zezem, çağlarım Hakk deyu her dem.

322) Seni bir ömür, secdeye götürmeyen iman, cennete nasıl götürsün? Uyan ey insan!

323) Abdalca yaşarım, engelleri aşarım, perdeleri açarım, su misali taşarım, mecnun deyu anılmayan, akılsız sanılmayan, veliye şaşarım.

- 324) İnsanlara acımayınız, insanları seviniz. Bu bizim meşrebimiz, eğer bilerseniz.
- 325) Şu dünya ki bir han, her anımız imtihan.
- 326) Ey nefsim! Yüreğine kin dikenleri dikmek yerine, muhabbet çiçekleri dik ki yüreğinden diline mis kokular süzölsün, dilinden sözlerine hikmetler dökölsün.
- 327) Gönöllerde kalanlar, gönöl alanlar. Hakk dostu olanlar, Hakk'a adananlar.
- 328) İmansızlık beter eder, büyük nimet rükn-i kader. İman et, gitsin yeter! İman et, bitsin keder.
- 329) Üç günlük dünyaya kanan, Rabbi değil, nefsi anan, kendini ebedi sanan, odur nâr içinde yanan.
- 330) Hakikatı bulanlar mutludur, her daim umutludur. Okumak ne güzel bir tutkudur, bu tutkuda olanlar kutludur.
- 331) "Neden, niçin böyle?" deme! Sabret! Bak, gör tecelli edecek nice hikmet! İbretle seyret! Rabbine şükret!
- 332) İyilik eden o iyiliğı unutmalı, iyilik edilen unutmamalı. Ama tüm iyilikleri Hakk'tan bilip, minneti yalnız O'na duymalı.
- 333) Beli rüküda eğıdir, alını secdeye değıdir. Bu gerçek yükseliştir, aşka gerçek eriştir.
- 334) Dil ile ikrar, kalp ile tasdik, amel ile ilân, ihlâs ile i'lam budur kâmil iman.
- 335) Aşk ile geldim vecde, Rabb'e eyledim secde. Şol yükseliş arş, diye! Hakk adını an, diye!
- 336) Bilmeli bunu gafıl, olmamalı cahil. İlmiyle âmil, insan-ı kâmil.
- 337) O bir eldi, güzel elçi, Resül geldi, davet etti. Duyduk ve uyduk, Hakk'a kul olduk.
- 338) Ameldir ilme zabit, Rabbim eyledi âbid. Yeryüzü bize mescit, her zerrem oldu sacid.
- 339) Dize dize aşka çağır! Duysun bizi mümin bağır. Mazlumdan yükselen sabır, zalimi alçaltan kahır.
- 340) Kur'an ruh, sünnet göz olmalı. İşte o vakit hikmet olur söz, İslâm olur yüz ve iman olur öz.
- 341) Nuru nâr çeviriyor, nârı nur çeviriyor. Manzaralar geçiyor, insan dilediğini seçiyor.
- 342) Ey akıl! Düşün ve hikmete var! Ey arz! Müjde sana! Bahar var, haşır var. Ey ins! Hakikata ağ aç! Ey ağaç! Yaprak avuçların aç, şol duama ol taç!
- 343) Kalbim anıyor, kalem yazıyor, yaram kanıyor. Sürgündeyim, her bir zerrem aşkla yanıyor.
- 344) Bilmemeyi ilim bildim, bilmeyi cehalet. İlimden gelen enaniyet var ya işte odur asıl helaket.
- 345) Fazla dalma derin, hikmet denen okyanus. Ya dünya kokacak Yûnus, ya kokacak dünya Yûnus.
- 346) Bildim bileli ben beni, kaybetmişim kendimi, sanki bir ayyaş gibi. Yüreğim aşk süzeni, Allah diyor merkezi, Kur'an'dır rehberi.
- 347) Hak göründü gözümüze, davetimiz Rabbimize. Aşk yer etti özümüze, bal süröldü sözümüze.
- 348) Olmak istiyorsan gönöllerde kalıcı, olmalısın sen her daim gönöl alıcı.
- 349) Dünya ki uzun sanılan kısa yoldu. Günler doldu, güller soldu. Yeryüzü kabirle doldu.
- 350) Aptala malum meçhul olur, abdala meçhul malum olur. Hakk'ı anan hakkı bulur, bizimle olan bizim gibi olur.
- 351) Mümine yakışan, bir güler yüz ve bir tatlı söz. Budur imandan öz. Kibir denen illetse, olur taşıyana köz.
- 352) Gayrın kusurunu aramak, götürür gaflet ve dalalete. Nefsin kusurunu aramak, erdirir hikmet ve hidayete.
- 353) İster öldür beni, ister güldür beni. Aşkın ile döndür, ne olur Sen beni. Bildim bileli ben beni,

söylerim deli deli: Sevgini ver Sevgili!

354) Sabret, gör! Bu sonuç sana özel, Allah yapar her şeyi en güzel.

355) Göz ver, yanarak bir başka! Öz er, anarak tek aşka!

356) Allah'tan başka yoktur hiçbir ilah, Resûl Kur'an'ı ne güzel eder izah, Melek-ül Mevt'i görünce gafil der: "Eyvah!"

357) Her nerede isen, Rabbi'nin yoluna dön, gel! İman eden yüreğe yoktur engel.

358) Ne bir dua, ne beddua, bir kelam-ı fukara: Rabbim! Her kim ne murad ediyorsa hakkımda, dergâh-ı ilahiden, ona iki katı ulaş.

359) Yoksa eğer yüreğinde, hak adına hiçbir dava. Şeytan ve yardımcıları, alkış tutar böyle ava.

360) Hakk'a dönüktür özüm, O'nsuz sönüktür sözüm, dünyalıkta yoktur gözüm.

361) Dersin akl-ı beşerden ırak, insan olur önce çirak. Derim Hak Teâlâ dilerse, usta olur bir anda çirak.

362) Dillerden düşmeyen, aşk kokulu güldür. Günbegün ağlayan, vefalı bülbüldür. Ey Maşuk! Ne olur artık Gül, yüzümü güldür!

363) Dil getirir kelime-i şehadet, amel eder her dem ona muhalefet. Bu hâl eder delalet, yerleşmemiş o kalbe hidayet.

364) Aldığımız nefes emanet, verdiğimiz nefes inayet. Şu hayatta sahip olduğumuz an ne? Geçmiş olsun anne!

365) Bilsen ki karşıdaki insan cahil, edersen onunla münakaşa, olursun sonunda gafil. Bir iken iki olur cahil.

366) Cahille münakaşa eder insanı gafil.

367) Sorsan herkes her şeyi biliyor! O hâlde bu gafilane söylemler ve cahilane eylemler, Allah aşkına nereden geliyor?

368) Mesleğimi yakamam, meşrebimi atamam. Dağları, taşları kırarım, yıkarım; bir kalbi kıramam, asla gönül yıkamam.

369) Yoktur Sen'den başka hiçbir ilah, ey Yaradan! Ne olur kurtar beni, şu ayrılık denen yaradan!

370) Fatıha ki taleb-i hidayet, Kur'an'dır bu duaya icabet.

371) Anne duası alan yolda kalmaz, baba bedduası alan iflah olmaz.

372) İmandan maksad önce hayâ. Hayâ eden yüzler benzer aya.

373) Ne o yan, ne bu yan, ne de şu han. Hedef cihan, nesl-i Kur'an.

374) Ey nefsim! Bilenden korkma! Bilmediğini bilenden korkma! Bildiğini bilmeyenden de korkma! Lakin bilmediğini bilmeyenden kork! Zira insanların en şerirleri onlardır.

375) Şiirleri aşka nazır, dizeleri sadra kazır. Yûnus vuslata muntazır.

376) Ağız yaydır, kelimeler ok. Yayından çıktı mı ok, artık geri dönüşü yok!

377) Atıldım bir meydan-ı imtihana, iki kapı açıldı bu hana. Tevazu kapısından girdi itaat ve taat, kibir kapısından çıktı isyan ve şenaat.

378) Ey nefsim! Sözlerime ey nefsim diye başlamam, tevazudan değildir bilesin. Zira sen emmaresin, daim tenkit edilmelisin, hakkın övgü değil, yergidir bilesin.

379) Yoktur hiçbir şeyde Sana secdedeki lezzet, ne olur Rabbim Sen rü'yet-i cemalini lütfet!

380) Ellerimi açtım, gafletten Hakk'a kaçtım. Ben Sana muhtacım, esman benim ilacım.

- 381) Ey nefsim! Nasihat edebileceğin kimselere, nasihat etmemek büyük bir kayıptır. Nasihat alabileceğin kimselere, nasihate kalkışmak büyük bir ayıptır.
- 382) Topluluk içinde nefislerini medh ü sena ile ananlar, yalnız kaldıklarında bila mecbur nefislerine taparlar.
- 383) Ey hikmet! Sen İslâm'a giden yolsun. Gönlün imanla dolsun, dilin ne olursa olsun, yeter ki söylediğin hak olsun.
- 384) Bak, mahlukat onu okuyor duy! Teslim ol, Kur'an'a uy! Tevekkül ne güzel bir huy.
- 385) Münafığın nifak oku, neşrediyor nahoş koku. Kibirinin arşta burnu, göremiyor açla toku.
- 386) Kur'an'dan alacağız ders-i hakikati, efalimizle anlatacağız hak din İslâm'ı.
- 387) Cismi büyük, fikri küçük, çıktı bir adam karşıma. Dedi: "Ey şâir bana baksana! Ben kadere inanmıyorum, ne anlatsan boşuna." Dedim: "O da senin kaderin anlasana."
- 388) Rıza-i ilahi olunca yalnız emel, ibadet olur her bir amel.
- 389) Şiir vardır evliya eder, şiir vardır eşkıya eder. Şâir vardır evliya dahi gıpta eder, şâir vardır eşkıyalar da lanet eder.
- 390) Adın ana ana kendimden geçtim. Meşrepler içinde ben aşkı seçtim.
- 391) Şol sözlerim ki sanma ham, hepsi Hakk'tan gelen ilham.
- 392) Kalmamış insanda hayâ, ar sanki cansız, ruhsuz bir duvar. Hasenat sanki ona bâr, gafilden daha müflis kim var?
- 393) Ne güzel ayrıntı, göz üstüne nakşedilen kaş. Söyle! Kimdir, şu simayı nakşeden nakkaş?
- 394) Değildir kesreti terk, gerçek marifet. Kesret içinde de vahdet ile olabilmek, asıl marifet.
- 395) İman çıplaktır, elbisesi takva. Ne güzel zinet, bu elbisede hayâ.
- 396) Araçları amaç hâline getirmek, ancak hedeften sapmak demek.
- 397) Bir insan düşün ki samimi, olsa da hakiki bir ami, tek başına fetheder âlemi.
- 398) Etti her nebi ümmetine rehberlik, peygamber mesleğidir öğretmenlik.
- 399) Davam gönlü tamirdir, uyku yeri kabirdir.
- 400) Korku olur cehalet, ilim en büyük cesaret.
- 401) Yoktur bu dünyaya, ikinci bir geliş. Bak, gör her şey O'nu anlatır insana. Düşün ve aklet! Hikmet ise dilindeki naklet! Bize düşen, sabır ile şükrediş, Melek-ül Mevt'e: "Hoş geldin!" diyebilmiş.
- 402) Menfi millet zillet, müsbet millet izzet. Gün gelir bizi de bir anlayan çıkar elbet.
- 403) Eğer gaye ise, görmek bir mucize. Bak, kendine öyleyse, gör binbir mûcize!
- 404) Görmüyorsa haramı eğer bir göz, söylenmese de tek bir söz, yüzden okur yüreği, elbette o masum göz.
- 405) Hakkı ikrar içindir, övgü Allah içindir. Gayrısı niçindir?
- 406) En sevmediğimiz iş körü körüne taklittir. Ve en sevdiğimiz iş şevk ve zevk ile tahkiktir.
- 407) Mesleğimiz tevazudan mürekkep, ilmiyle amel etmeyen olur merkep.
- 408) Aldanma, fani dünyaya! Bırakır insanı yarı yolda yaya.
- 409) Büyük israftır boş durmak, hırs nefis için yorulmak, şevk Allah için koşturmak.
- 410) Resûlullah rahmet saçar, mümin yürek güller açar. Gafil hidayetten kaçır, Hutame kolları açar.
- 411) Nakış alkışlar nakkaşı, resim gösterir ressamı. Olmaz mı hiç şu hikmetli bedeninin nakkaşı ve şu

sanatlı simanın ressamı?

412) Haramdır, gûnahtan bir damardır, piyango kumardır, Müslüman uzak dur!

413) Tahakküm düşürür esfel-i safilîne, istişare götürür a'lâ-yı illiyyîne.

414) Asık surat, çatık kaş, sanki kendi verir aş. Kendine gel arkadaş, olma Karun'a yoldaş!

415) Kişiliğini bulunduğu koltuktan alanlar, şüphesiz onlardır karakter mahrumu olanlar.

416) Süslü dünyaya kandık, o tüccardan ne aldık? Aldandık, hep onu andık! İşte kabre vardık, amellerimizle baş başa kaldık.

417) Yâ Rabbena! Hamd yalnız Sana, övülmekten yana, sığındım Sana.

418) Övülmeye layık olan ancak Allah'tır.

419) Muhabbetten Muhammed etti sudur, Muhammed'e muhabbet olur sürur, Muhammedsiz muhabbette yoktur huzur.

420) Dil ile esfel-i safilîn, dil ile a'lâ-yı illiyyîn, dil ile derin deniz görüne, dil ile girersin gönüle, dostun da düşmanın da o dil ile.

421) Adalet kalem oldu, satırlar hikmet doldu. Hikmetsiz adalet soldu, oldu dalalet.

422) Ben Sen'den bir eser, aşkın eder beter. Yûnus Sen'i diler. Lütfet, cemalin göster!

423) Ey kalp! Ne diye yoruldun?

- ...

Dinledim, ben de duydum. Üslupta virüsler buldum, formata ihtiyaç duydum.

424) Ne haddi aşar mezhepleri reddederim, ne de onları müstakil bir din zannederim.

425) Dediler: Referansın kim? Dedim: Hakikaten Allah Azze ve Celle, kavlen ve amelen ahlâk-ı Muhammedi, zahiren Abdullah İbni Âdem.

426) Dünya hayatı bir sürgün, gün gelir biter sayılı gün. Öleceğiz, döneceğiz Rabbimizi göreceğiz.

427) Malum telkin yapışları, Azrail'in bakışları, kalbimin son atışları, vuslata can atışları, Rabbime koşarım, Ma'buduma uçarım.

428) İlim deryasına daldım, ben hilmi senden aldım. Yâ Resûl, sana hayran kaldım!

429) Ferşten yükselir Arş'a, binler dil ile tövbe, dua, niyaz. Arş'tan iner ferşe, sonsuz hikmetle rahmet-i serfiraz.

430) Ben istemem makam mevki, Rabbim Sen sev yeter ki. Kabir ne güzel bir ev ki, seyredilir cennetteki mevki.

431) Örümcek ağından bir yapı, onlarınki vehmi bir kapı, ehl-i küfür yutacak, mahşer günü hapı.

432) Ey Yûnus! Nefsine kondurmuyorsun toz, kibrin aleyhine ne büyük bir koz; ateşe girer olur köz. Marifet dolu öz, ne güzel bir göz.

433) Rüzgâr ol, hikmet es! Göremez bizi herkes.

434) Ruhum hep gurbette, yüreğim hasrette. Hakk'tan uzak durmak, binbir türlü işkence.

435) Yanıldın ve yanılttın, emelleri uzattın, amelleri kısalttın. Kendini göre göre, kendini bile bile, sen ateşe attın.

436) Dediler: "Ey şâir! Muhakkak, sen ancak bir delisin." Dedim: "Ey Yûnus! Sen muhabbetin eli, aşkın bedelisin. Brak herkes dilediğini desin."

437) Gaflet dediğin ne çirkin bir nisyan, daldıkça ediyor insan isyan. Hoş görürsen insan olur İslâm, hor

görürsen ziyan olur insan.

438) Ağlayan anlar dizelerimizi, Allah dostu sürer Peygamber izi. Kimileri inkâr eder bizi, kaybeder sonunda izimizi.

439) Bismillah diriliş, dua direniş ve sücûd yükseliştir.

440) Bir damla su ile gelip bir tohum taneciğiyle göçen insana kibir değil, tevazu yaraşır. Kibriya Âlemlerin Rabbi Allah'a aittir ve O'na yakışır.

441) Zulüm karşısında sessiz kalmak, zulme taraftar olmaktan farksızdır.

442) Bir çuval altının içinde üç beş tane sahte altın var diye hiçbir akil insan diğer altınlardan vazgeçemeyeceği gibi, İslâm'da manen altın kıymetinde ve nispetinde olan hadisler içinde de birtakım uydurma hadisler var diye ne diğer hadisler ne de hadis ilmi inkâr edilebilir.

443) Çalışkan insanın beyni ve eli; tembel insanınsa çenesi ve dili çalışır.

444) Tepkilerin ekberi ve ekmeli tepkisizliktir.

445) Sükut en büyük taarruzdur.

446) Hüsn-ü zan hüsn-ü itikaddan gelir.

447) Sınırsız özgürlüğün olduğu yerde özgürlükten söz edilemez.

448) Gözün baştaki yeri, görevi, fonksiyonu ve işlevi ne ise sünnetin de dindeki yeri, görevi, fonksiyonu ve işlevi odur.

449) Toprak altına giren elmanın meyvesinin ve çöp kısmının çürüdükten sonra çekirdeğinden koca, meyvedar bir ağacın yaratıldığını gören nefse; nasıl olur da toprak altında eti ve kemiği çürüten insanın acbüzzeneb tohumundan ikinci kez yaratılışı akıldan uzak görünür?

450) Müslümana tahakküm değil, istişare yaraşır.

451) Ve öyle bir kelime söyle ki tüm kelimeler onunla hayat bulsun.

452) Tasavvuf ihlâs, ibadet ve muhabbetle aşka ermektir.

453) Tasavvuf ahlâk-ı Muhammedîdir, edeptir.

454) Tasavvuf Allah'tan bir an dahi, göz açıp kapayıncaya dek olsa da, gaflet etmemektir.

455) Bana aşktan soruyorsunuz. Aşk odur ki: Mecnun'u da, Leyla'yı da Mevlâ'ya bağlaya. Kalp ekilen muhabbetle gülerken, gözler o toprağı sulamak için ağlaya.

456) Ey nefsim! Biri sana: "İki gözünü bana ver, mukabilinde tüm dünya senin olsun." dese hiç tereddütsüz: "Hayır! diyeceksin. O hâlde o iki gözün tüm dünyadan daha değerlidir. Şükürünü eda etmek gerektir.

457) Ehl-i tarikat kalp ile; tövbeyle, zikirle gider Tevvâb'a, Kuddûs'e, Vedûd'a. Ehl-i kelim akıl ile; fikirle, hikmetle gider Alîm'e, Hakîm'e, Hakk'a. Ehl-i hakikat kalbiyle ve aklıyla; zikirle ve fikirle, ilim ve marifetle gider Allah'a.

458) Sözde mühim olan kelimenin kemiyeti değil, mesajın keyfiyetidir.

459) Ey nefsim! Günün karanlığından değil, gönlün karanlığından kork. Zira gerçek karanlık odur.

460) Kimseye düşmanlığımız yoktur bilesin. Bize kurşun atanlara gül uzatmaktır işimiz.

461) Bir elma çekirdeğinden koca bir ağacı halk eden Zât-ı Rahim-i Hafîz seni o toprak altında yokluğa atıp israf eder mi? Düşün! İnkâr ne yaşamın olabilir senin ne de düş'ün.

462) Nuruyla tüm âlemleri kuşatan Allah'a taklidi bir tarzda mekân isnat etmek doğru değildir. Böyle bir

isnatta bulunan eğrilir ve eğriltir. Derhal bu isnattan vazgeçmelidir. Ancak Allah'ın bir ve tek, şeriksiz ve benzersiz oluşunu, yüceliğini ve muhteşem hâkimiyetini ifade etmek için O Zât-ı Akdes umum âlemlerin fevkindedir denilenilir, denilir ve öyledir.

463) Ey nefis! Eğer: "Biz ecdadımızdan böyle gördük." şeklinde bir söylem insan için bir mazeret olsaydı, bu söylemi kullananlar Kur'an'da eleştirilmezdi. İnsan; okuyan, araştıran, öğrenen ve üreten kimsedir.

464) Atadan böyle gördük demek mazeret değildir.

465) Kim İslâm'ı Kur'an ve sünnette ararsa gerçek İslâm'ı bulur ve doğrulur. Kim de İslâm'ı başka yerlerde ararsa hurafeleri bulur ve boğulur.

466) Potansiyel salihler cevval salihlere inkılap etmedikçe ve İslâm'ı ef'âl ve ahval ile tebliğ etmedikçe nesl-i Kur'an ihya edilemez.

467) Akıl hikmete, hikmet istikamete sevk eder. Allah'ın kendine lütfettiği duyguları yerli yerinde kullanan insan meleklerin fevkine çıkar, duygularını doğru kullanamayan insan ise hayvanların da aşağısına iner.

468) Allah rızası için sa'y eden hiç kimse hiçbir yeri ve hiçbir şeyi: "Ben bulduğum gibi bırakırım." diyemez, her yeri ve her şeyi en güzel şekilde bırakmaya çalışır.

469) Bulduğun gibi değil, en güzel şekilde bırak!

470) Küçük görülen maddeleri israf etmeyen, büyük maddeleri hiç israf etmez. Ve büyük maddelerin israfı küçük maddelerin israfı ile başlar.

471) İsrafın büyüğü küçüğü olmaz.

472) Fitrat İslâm'ın gayrı olmadığı gibi, İslâm da fitrattan ayrı değildir.

473) İslâm fitrat dinidir.

474) Ey nefsim! Yûnus bin Metta (a.s) gibi nefsinden gayrı suçlayacak kimse arama ki nefis hûtundan, sefahet zulmetinden ve gaflet denizinden kurtulasın.

475) İnsan, şu misafırhane-i kâinatın en müşerref ve mükerrerem bir misafiridir.

476) İnsan, mihmandar olan Sultan-ı Kâinat'ın en çok lütuf ve ihsanına mazhar olan bir misafiridir.

477) İnsan, istidatlarının kemiyeti ve keyfiyeti hasebiyle hadsiz ulvi ve süfli makam ve mertebelere namzet akıl ve irade ile donatılmış murassa bir eserdir, zîhayat bir aynadır.

478) İnsan, nihayetsiz âcizliği, müthiş zayıflığı ve hadsiz fakirliğiyle beraber mutlak bir kudretin, mükemmel ve sonsuz kuvvetin ve nihayetsiz bir gınanın tecellisine mazhar zîşuur bir aynadır.

479) İnsan, Melik-i Kâinat'ın esma-i hüsnasının ve sıfat-ı kudsiyesinin en mükemmel aynasıdır.

480) Başarıyı yakalayanlar hiç hata yapmayanlar değil, kendi hatalarından ve başkalarının yaptığı hatalardan ders çıkarabilenlerdir.

481) Tasarruf; fuzuli her sözün, lüzumsuz ve gayri zaruri her işin terk edilmesidir.

482) Nefsini yönetemeyen kimseleri yönetici tayin etmeyiniz. Aksi takdirde zulme iştirak edersiniz.

483) Dediler: "Bize öyle bir nasihatte bulun ki bir daha senden nasihat istemeyelim." Dedim: "Hakk'ın tüm emirlerine itaat ediniz! Hakk'a ve halka verdiğiniz sözlere riayet ediniz!"

484) İyi bir yönetici kimi hangi vazife ile tanzif edeceğini iyi bilendir. Bunun içinse, istidatları keşfetmek gerektir. Ezcümle bu da ayrı bir yetenek gerektirir.

485) Önce keşfet, sonra tanzif et!

- 486) Asıl hastalık gaflettir, iman zayıflığıdır ve günah mikroplarının kalbi tümöre uğratmasıdır.
- 487) Sahih tasavvuf Kur'an ve sünnettedir. İnsan, tasavvuf zannıyla söylenen kendini şirke düşürecek her türlü sözden ve yapılan her türlü eylemden uzak durmalıdır.
- 488) Rehberi Kur'an ve sünnet olmayanın, şüphesiz ki rehberi şeytan ve nefs-i emmare olur.
- 489) Herkese eşit muamele etmek adalet değil, bir nevi zulümdür. Zira adalet hakkın mizan ile taksimi ve takdimidir.
- 490) Liyakatin hâkim olmadığı yerde dalkavukluk hüküm sürer.
- 491) Allah dostlarının sözleri kılıç gibi keskindir, ama ok gibi de dosdoğru.
- 492) İyi bir konuşmacı olmanın yolu iyi bir dinleyici olmaktan, iyi bir yazar olmanın yolu iyi bir okuyucu olmaktan geçer.
- 493) Ey nefis! Bil ki, bu kâinat ve tüm mahlukat aynadır! Sana Hâlık'ını anlatır ve Malik'ini tanıtır.
- 494) Âlem-i şehadet, tüm mahlukat ve zerrat nihayetsiz diller ile Zât-ı Akdes'in varlığına ve birliğine işaret, delalet ve şehadet eder.
- 495) İslâm'ı doğru bir şekilde, güzel bir dille, insanları kırmadan ve incitmeden anlatmak cihadın ta kendisidir.
- 496) Hamd evrensel küme, şükür alt kümedir. Binaenaleyh her şükür hamddir; lakin her hamd şükür değildir.
- 497) Hamd zülcenaheyndir. Bir kanadı şükür, bir kanadı sena.
- 498) Tüm mahlukat aynadır, kendine verilen kabiliyetler nispetinde aynadarlık ettiği Zât-ı Akdes'i bize isim ve sıfatları ile anlatır ve tanıtır. Mahlukat içinde en güzel ayna insan, insanlar içinde en mükemmel ayna Muhammed (a.s.m)'dir.
- 499) O öyle bir Allah'tır ki vesvese ile gelen her türlü noksanlıktan münezzehtir. Tefekkürle elde edilen her türlü güzellikten çok daha güzeldir, mükemmeldir, mukaddestir ve pek yücedir.
- 500) Âlim olmak için gerek ve yeter şart Arapça bilmek olsaydı, Araplar'ın hepsi âlim olurdu.
- 501) Şirkten tevhid ile, küfürden iman ile, nifaktan zikir ile, günahlardan tövbe ile temizlenilir. Ve Müslüman bedenlen tertemiz olmalıdır ki ism-i Kuddûs'e parlak bir ayna olabilsin.
- 502) Kibirilenmek küçüklüktür, kibirlenen küçültülür. Büyüklenmek alçaklıktır, büyülenen alçaltılır.
- 503) Dini ilahiyat diploması olanlara, edebiyatı edebiyat diploması olanlara ve tarihi tarih diploması olanlara teslim eden bir millet; milli ve manevi değerlerini kaybetmeye mahkûmdur.
- 504) Kur'an'ı hıfzedene hafız, hazmedene âlim denilir.
- 505) İslâmî terör örgütü yoktur, İslâm'ı kullanan terör örgütleri vardır.
- 506) Merkeze Allah'ın rızası yerine insanın rızasını alan hiçbir ictihad, hiçbir fetva arzilikten kurtulamaz ve semavi olamaz.
- 507) Ey nefsim! Hizmet ettiğini iddia ettiğin konumda ve durumda insanlara tepeden bakma ve haddi aşma! Ta ki hizmetin eziyete inkılap etmesin.
- 508) Şiiri belli bir kalıbın içine sokmaya çalışanlar o kalıbın içinde yok olmaya mahkûmdurlar.
- 509) Biz yazdıklarımızı yaşamaya çalışmadık, Allah'ın bir lütfu ki yaşadıklarımızı yazdık.
- 510) İnsanlardan özür dileyemeyen kimse Allah'tan af dilemez.
- 511) Kul hata da eder özür de diler.

- 512) İlme talip olmak, uykusuz gecelere talip olmaktır.
- 513) Dediler: "Sen Kürt müsün, Türk müsün, Arap mısın?" Dedim: "Ben önce Müslümanım, sonra Türk'üm. Hem Türk'üm; ama Türkçü değilim."
- 514) Üslubunda virüs bulunan hiç kimse idareci olmaz, olamaz ve olmamalı.
- 515) Gemiye dümencilik etmekle sorumlu iken, geminin diğer hizmetkârlarının hizmetlerini inkâr ederek haklarını gasbeden ve yiyen kimseden daha zalim kim olabilir?
- 516) Dünyaya değil, muhabbet-i ilahiye talibiz. Beldelere değil, yüreklere talibiz.
- 517) Biz âlemlere değil, kalemlere konuştuk. Biiznillah kalemler konuşacak âlemlere.
- 518) İctihadın merkezinde rıza-i ilahi olmalı, rıza-i insani değil.
- 519) Tenkit ve tehdit motivasyonu düşürerek çalışma şevkini kırdığı gibi, takdir ve tebrik dahi motivasyonu yükselterek çalışma şevkini artırır.
- 520) İhtiyaçların değişmesi talepleri değiştirdiği gibi, asırların tebeddülü de müceddidleri tebdil eder.
- 521) Evliya kime kulluk ederek terakki ve teali etti ise, sizler de O'na kulluk ederek yükseliniz ve yüceliniz. Evliyadan medet beklemeyiniz. Medet yalnız Allah'tan dilenir ve yalnız O'ndan gelir.
- 522) Tüm kâinat ve mahlukat Allah'ın vücudunun ve vahdetinin ayineleri ve şahitleri olmaktan başka bir şey değildir.
- 523) Elbette sünnete ittiba etmek gerektir ve elzemdir. Ancak sünnete ittiba bahanesiyle harama girmek de kâr-ı akıl-ı insan ve netice-i iman ve İslâm değildir.
- 524) Ey nefis! Söz konusu eleştirmek olunca, tüm dünyayı eleştiriyorsun. Söz konusu eleştirilmek olunca, bir tek insanın dahi eleştirisine tahammül edemiyorsun.
- 525) Kalem ile konuşmayı öğrendiğimden beri dil ile konuşmayı unuttum. Hâl ile konuşmayı öğrendiğimden beri kâl ile konuşmayı unuttum. Rabbimi bildiğim günden beri kendimi unuttum.
- 526) Şâirler toplumun kalbi ve duygularının en güzel tercümanıdır.
- 527) Varlığın Var Eden'in varlığına delildir. Senin ölmenle birlikte bu âlemde varlığın hâlâ devam etmesi Var Eden'in devam ve bekasına delildir.
- 528) İşitmen işittirenin işittiğine delildir.
- 529) Görmeyen gördürenin gördüğüne delildir.
- 530) En büyük hırsızlık başkasının zamanını çalmaktır.
- 531) Zulmeden herkes zalimdir. Her zalim alçaktır. Zalimlerin en alçağı ise, zulmünün farkında olmayandır.
- 532) Fikir ve ilim adamlarının kıymetlerini, öldükten sonra anlamaya devam eden her millet yerinde saymaya mahkûmdur.
- 533) Zulüm adaletin zıttıdır. O hâlde adil olmayan herkes zalimdir.
- 534) Kur'an ile haşır neşir olmaya devam eden bir mümin daha dünyadayken cennetin kokusu alır.
- 535) Emeğe ve alın terine hürmet etmeyenler, insanıyetten nasibi olmayan kimselerdir.
- 536) Anlayabilenler anabilenlerdir.
- 537) Sınırsız özgürlük kaos doğurur.
- 538) Ne olur affet! Sen'indir sonsuz rahmet! Ne olur lütfet! Sen'indir sonsuz hikmet. Ne olur bahşet! Sen'indir ancak izzet!

539) Kâinat da mahlukat da ancak aynadır.
Şâir'ül İslâm Yûnus Kokan